

17 juni Rotterdam, Rotterdamse
Schouwburg, 20.15 uur
19, 20 juni Scheveningen, Circustheater,
20.15 uur
21 juni Amsterdam, Stadsschouwburg,
20.15 uur

**Presentatie i.s.m.
The British Council**

London Contemporary Dance Theatre

Artistiek directeur Robert Cohan
Adjunct-directeur Moshe Romano
Huischoreografen Micha Bergese, Siobhan Davies,
Robert North

Dansers Christopher Bannerman
Sallie Estep
Anca Frankenhaeuser
Linda Gibbs
Anita Griffin
Patrick Harding-Irmer
Kate Harrison
Celia Hulton
Tom Jobe
Charlotte Kirkpatrick
Anthony Van Laast
Cathy Lewis
Namron
Robert North
Lizie Saunderson
Michael Small

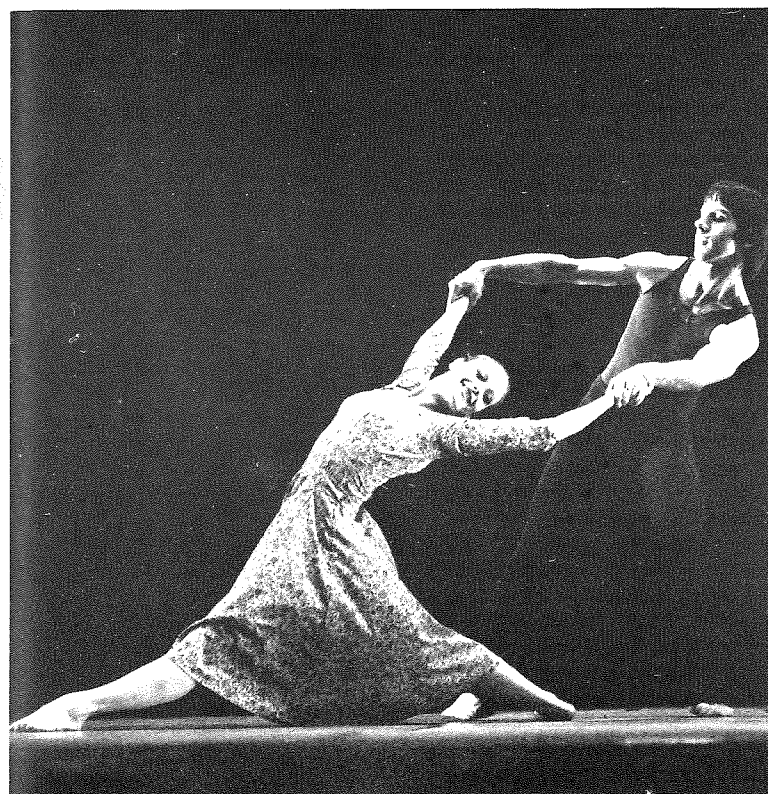
Zakelijk leider Janet Eager
Voorstellingsleider Max Finbow
Inspeciënten Charlie Peacock, Jem Wilsher
Belichtingstechnici Adrian Dightam, Mark Brunet,
Ann Howard
Kleedster Annie Guyon

**Lees ook het HOLLAND FESTIVAL-magazine.
Een leesbaar kunstmagazine en waardevol souvenir.
Alle achtergronden plus agenda van dag tot dag.
In elke kiosk voor f 3,-.**

17 juni Rotterdam, Rotterdamse
Schouwburg, 20.15 uur
20 juni Scheveningen, Circustheater,
20.15 uur

Scriabin Preludes and Studies (1978)

Choreografie Robert North
Muziek Alexander Scriabin
Opus nummers: 51 no.2;
11 no.23 & 24; 32 no.1; 11 no.8 9
10 14 15 & 16; 45 no.1; 74 no.4;
59 no.2; 74 no.1 & 2; 16 no.1.
Toneelbeeld Peter Farmer
Belichting Francis Reid
Piano Philip Gammon
Dansers Linda Gibbs, Cathy Lewis,
Robert North en ensemble
(17 juni)
Celia Hulton, Charlotte
Kirkpatrick, Rober North en
ensemble (20 juni)
Duur 28 minuten

London Contemporary Dance Theatre: Scène uit 'Scriabin Preludes and Studies' (1978)

No Man's Land (1974)

Choreografie Robert Cohan
Muziek Barry Guy ('Statements II')
contrabassolo op het toneel
door de componist gespeeld
Toneelbeeld en kostuums Peter Farmer
Belichting Richard Caswell
Orpheus Robert North
Eurydice Linda Gibbs
Lethe Anca Frankenhaeuser (17 juni)
Charlotte Kirkpatrick (20 juni)
Charon Patrick Harding-Irmer
Cerberus Anthony Van Laast (17 juni)
Christopher Bannerman (20 juni)

'Ik had al lang een dans willen maken over Orpheus en Eurydice toen Barry Guy zijn bas-solo voor mij speelde. Ik vond de muziek geschikt voor een beknopte en letterlijke versie van de legende. De

Scène uit 'No man's-land' (1974)

enige vrijheid die ik genomen heb is het verhaal te zien door de ogen van Lethe, de godin van het vergeten.' Robert Cohan

Duur 18 minuten

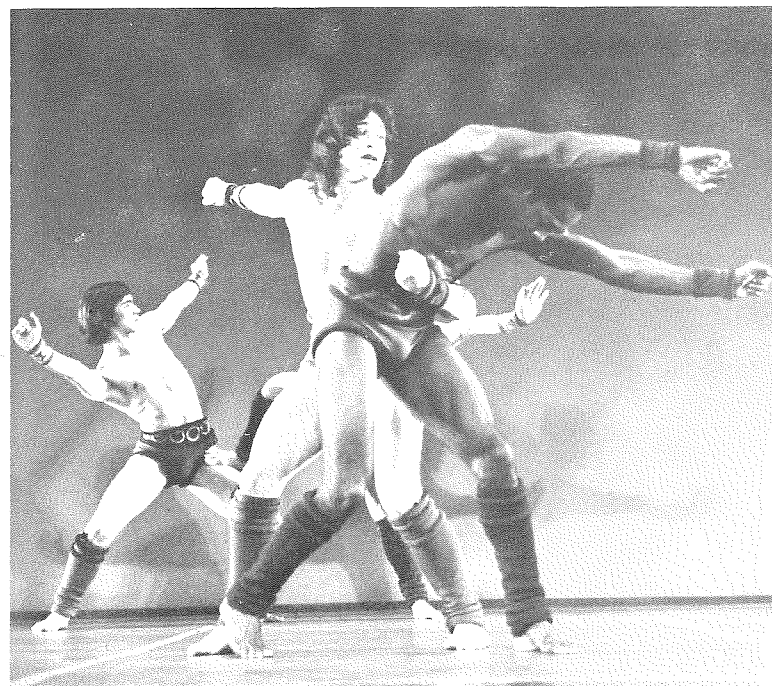
'Statements II' wordt uitgevoerd met toestemming van Novello & Co Ltd.

Troy Game (1974)

Choreografie Robert North
Muziek Batucada (Braziliaans) en
'Shadow Boxing Solo' van
Bob Downes (delen uit
'Episodes at 4 a.m.')
Toneelbeeld Peter Farmer
Belichting Charter
Dansers Christopher Bannerman, Patrick
Harding-Irmer, Tom Jobe,
Anthony Van Laast, Namron,
Robert North, Michael Small

'... how to turn your frieze into a light relief'.

Duur 25 minuten

Scène uit 'Troy Game' (1974)

19 juni Scheveningen, Circustheater,
20.15 uur

Stabat Mater (1975)

Choreografie Robert Cohan
Muziek Antonio Vivaldi
Toneelbeeld Charter
Belichting John B. Read
Kostuums Diana Belli
Dansers Kate Harrison

Sallie Estep, Anca
Frankenhaeuser, Linda Gibbs,
Anita Griffin, Celia Hulton,
Charlotte Kirkpatrick, Cathy
Lewis, Lizie Saunderson

'De Moeder stond treurend te wenen bij het Kruis, waaraan haar Zoon hing. O Moeder, fontein van liefde, ik voel Uw verdriet zo sterk dat ik met U rouw'. — Jacopone da Todi.

'De motivatie voor de choreografie van Stabat Mater ontstond bij het lezen van de eerste zin. Ik was zeer getroffen door het beeld van actief stilstaan en treuren. Voor mij zijn alle vrouwen eerder aspecten van Maria's ervaringen dan dat zij begeleiders van haar zijn.' Robert Cohan

Duur 25 minuten

Scène uit: 'Stabat Mater' (1975)

Forest (1977)

Choreografie Robert Cohan
Geluid Brian Hodgson
Toneelbeeld Norberto Chiesa
Belichting Charter
Dansers Kate Harrison, Anthony Van
Laast, Linda Gibbs, Namron,
Anca Frankenhaeuser, Patrick
Harding-Irmer, Sallie Estep,
Cathy Lewis, Christopher
Bannerman
Duur 30 minuten

Scènes uit 'Forest' (1977)

Class (1975)

Choreografie Robert Cohan
Muziek Jon Keliehor
Toneelbeeld Charter
Belichting John B. Read
Dansers Het ensemble

'Alle bewegingen en patronen van Class zijn ontleend aan de dagelijkse technieklessen van de groep. Hun doel is het lichaam van de danser sterk te maken, te coördineren en te vormen. Het bewegingsmateriaal demonstreert ook de ontwikkeling van de Martha Graham-techniek, waarmee we in 1967 begonnen zijn, tot onze eigen stijl.' Robert Cohan

Duur 30 minuten

Scènes uit 'Class' (1975)

21 juni Amsterdam, Stadsschouwburg,
20.15 uur

Stabat Mater (1975)

zie programma 19 juni

Diary 2 (1975)

Choreografie Siobhan Davies
Muziek Morris Pert
Belichting Charter
Dansers Linda Gibbs, Tom Jobe, Anca Frankenhaeuser, Patrick Harding-Irmer, Kate Harrison, Christopher Bannerman, Celia Hulton, Namron, Cathy Lewis

Vroege ochtenden maart tot juni 1975
Voor Hans Juda

'Lente en zomer waren een mengsel van tournees en vakantie: meestal niet thuis.

Ik werd 's morgens erg vroeg wakker, en zag dan altijd iets anders. Daarom was het denken over mijn werk een vaste draad en het schrijven van dit stuk was als het schrijven in een dagboek. Iets persoonlijks — en gebruik makend van wat elke dag te bieden had.'
Siobhan Davies

Duur 25 minuten

Class (1975)

zie programma 19 juni

London Contemporary Dance Theatre

Hoewel er in Engeland al jaren moderne-dansvoorstellingen werden gegeven, hoofdzakelijk afkomstig uit de midden-Europese expressionistische dansrichting, duurde het tot het begin van de jaren vijftig voordat het in Engeland serieus genomen werd dat er een alternatief bestond voor de academische tradities van het ballet. Toen Martha Graham in 1954 voor de eerste keer met haar groep naar Londen kwam was het nog maar een klein groepje mensen dat in haar werk geïnteresseerd was, maar het was voldoende om enthousiasme op te wekken voor het volgende bezoek van Graham enkele jaren later. En dat werd toen een groot succes. De belangrijkste figuur van dat kleine groepje enthousiaste mensen was Robin Howard, een Londense hotelhouder die in de oorlog ernstig gewond was geraakt. Hij was zo onder de indruk van wat Graham deed, dat hij hielp haar latere bezoeken te financieren; en tevens had hij het droombeeld een Londense school op te zetten, gebaseerd op de Graham-techniek. Dit werd realiteit toen in 1966 de Contemporary Dance Trust werd opgericht en in 1967 de London School of Contemporary Dance geopend werd door Robert Cohan, lange tijd een van de belangrijkste dansers van Graham. De school trok direct veel jonge dansers aan die al jaren hadden uitgekeken naar een moderne danstraining, maar die deze in Londen nooit hadden kunnen vinden. Vanaf het begin was het de bedoeling dat er een regelmatige uitwisseling van leraren en dansers moest plaatsvinden tussen de Londense school en de Martha Graham School in New York. Door het toekennen van studiebeurzen werden de Engelse dansers niet alleen door Graham-docenten getraind, maar konden zij ook in haar groep of in andere Amerikaanse gezelschappen gaan dansen. De London Contemporary Dance Group kon in 1967 bij de start meteen over Amerikaanse Graham-dansers beschikken als Robert Powell, Noemi Lapzson, Robert Cohan zelf, en iets later William Louther. Zij gaven de groep de glans die zo inspirerend werkte op de jonge dansers, die hoofdzakelijk van de London School of Contemporary Dance kwamen. De groep trad vooral in kleine theaters op en maakte daarmee de weg vrij voor andere kleine dansgroepen.

Maar de plannen van Howard en Cohan gingen verder, en in 1969 was het zover dat de school en de dansgroep, die vanaf toen London Contemporary Dance Theatre genoemd werd, zich vestigden in een permanent gebouw in Londen, The Place.

Deze stap betekende dat de school en de groep vanaf dat moment onder één dak werkten. Hoewel dergelijke situaties in Amerika al jaren bestonden was dit in Europa op het gebied van de moderne dans uniek. Het eerste grote succes van het LCDT, nadat het in The Place was gevestigd, was *Cel*, van Robert Cohan, een indringend stuk over angst voor het onbekende. En hoewel het gezelschap steeds bekender werd en het publiek groeide, kreeg het pas in 1971 een vast publiek door het succes van Cohans avondvullende choreografie *Stages*. In dit stuk daalde een heldenfiguur af naar de verzoeken en beproevingen van een pop-onderwereld en het jonge publiek kon zich met dit thema identificeren. In de eerste jaren bestond de kern van het repertoire naast choreografieën van Robert Cohan voornamelijk uit werken van Amerikaanse choreografen zoals Martha Graham, Anna Sokolow, Paul Taylor, May O'Donnell en Dan Wagoner. Tegelijk werden er ook creaties uitgevoerd van leden van de groep, vaak ontstaan in de workshops die een vast onderdeel vormen van het werk van de school en het gezelschap. Richard Alston, Robert North, Siobhan Davies en Micha Bergese zijn de belangrijkste choreografen die uit het LCDT zijn voortgekomen.

Op het ogenblik verkeert het London Contemporary Dance Theatre in de gelukkige omstandigheid alleen werk in het repertoire te hebben van leden of ex-leden van de school of de groep. Een andere belangrijke recente

ontwikkeling is de manier waarop eigentijdse componisten enthousiast gemaakt worden om dansmuziek te schrijven. Het resultaat is inmiddels een aantal fraaie partituren van Geoffrey Burgon, Bob Downes, Brian Hodgson, Barry Guy en Morton Subotnick.

Door de school die nu onder leiding staat van Jane Dudley, een ex-danseres van de Martha Graham Company, kan het gezelschap zich onafhankelijk van gastdansers ontwikkelen. En hoewel de groep veel te danken heeft aan de Amerikaanse Graham-basis is het nu toch een puur Europese dansgroep geworden met een eigen stijl en smaak, en wordt de groep algemeen erkend als een van de belangrijkste moderne dansgroepen in Europa.

Robert Cohan, artistiek directeur en choreograaf

Robert Cohan (1925) ging in 1946 naar de Martha Graham School in New York, werd vrij snel daarna lid van haar groep en werd in 1950 een van haar belangrijkste solisten. Voordat hij in 1967 artistiek directeur werd van de London School of Contemporary Dance, leidde Cohan zijn eigen gezelschap in Amerika, maakte choreografieën in Israël en danste met de Martha Graham Dance Company over de hele wereld. Hij heeft de meeste leden van het London Contemporary Dance Theatre getraind en hij maakte veel choreografieën voor hen. In 1975 maakte hij *Class, Place of changes* en *Stabat Mater*, in 1976 *Khamsin* en *Nymphs*, in 1978 *Eos* en *Ice*. Zijn nieuwste choreografie heeft hij gemaakt voor het bezoek van het LCDT aan The bible in dance-seminar in Israël in augustus 1979.

Robert North, choreograaf

Robert North (1945) werd geboren in South-Carolina in de Verenigde Staten en werd opgeleid in Engeland. Hij studeerde aan de Royal Ballet School en de London School of Contemporary Dance. In 1967 danste hij bij het LCDT, vervolgens danste hij bij de Martha Graham Dance Company in New York en in 1969 kwam hij terug bij het LCDT. Voor deze groep maakte hij onder andere *Dressed to kill*, *Troy Game*, *Still Life*, *David and Goliath*, *Meeting and Parting*, *Scriabin Preludes and Studies* en *Dreams with silences*. Ook heeft hij choreografieën gemaakt voor het Ballet Rambert, de Extemporary Dance Company, en het Scottish Ballet. Hij is als gast opgetreden bij het Royal Ballet en geeft regelmatig moderne-danslessen aan de Royal Ballet School. Voor het bezoek van het LCDT aan Israël deze zomer maakte hij *Annunciation*.

Siobhan Davies, choreograaf

Siobhan Davies (1950) kreeg haar opleiding aan de London School of Contemporary Dance en danste vanaf 1969 in het LCDT. Sinds 1971 maakt zij choreografieën, zoals *Relay*, *Pilot*, *The Calm*, *Diary*, *Step at a time*. Haar meest recente werk is *Sphinx*. In 1974 werd ze evenals Robert North huischoreografe van het LCDT.

Philip Gammon, pianist

Philip Gammon studeerde in Londen en in Duitsland. Hij heeft recitals gegeven in Engeland en op het vaste land van Europa en opnamen gemaakt voor de Duitse en Engelse radio. Hij is opgetreden als solo-pianist met het Royal Ballet. Hij is tevens dirigent en heeft onlangs zijn debuut gemaakt in het Royal Opera House.

Barry Guy, componist en bassist

Barry Guy werd in 1947 geboren in Londen en studeerde aan de Guildhall School of Music and Drama compositie bij Buxton Orr en Patric Standford en contrabas bij Merrett. Hij houdt zich nu zowel met componeren als bas-spelen bezig. Hij speelt met veel internationale kamerorkesten, geeft solo-optredens, en duo-recitals met de sopraan Jane Manning. Als oprichter en artistiek directeur van het London Jazz Orchestra speelt hij ook regelmatig met groepen als die van Tony Oxley en Howard Riley.